

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 30.1.2022

Nejdřív ze všeho Vám chci poděkovat – Vám, kteří náš mini-časopis čtete, ale hlavně Vám, kteří jste zkusili něco podle nápadů v závěru nakreslit, napsat nebo jste se nad články zamysleli. Pro kontrolu tu máte správnou odpověď ohledně obrázků u článku o svatém Pavlovi: kniha souvisí s Pavlovými dopisy a také s jeho výjimečnou znalostí „Knihy knih“, tedy Bible; meč je připomínkou toho, že Pavlův pozemský život byl ukončený stětím hlavy mečem. Takovým znakům (předmětům, částem oblečení apod.), které má určitý svatý na obrazech a sochách obvykle při sobě a podle kterých se pozná, se říká **ATRIBUTY**.

Tentokrát se zkusíme podívat na dva zajímavé dny v následujícím týdnu. Tak pojďme na to!

Vaše Majka

2. 2. Hromnice – svátek Uvedení Páně do chrámu

Ve středu budeme slavit svátek, kterým dříve končilo období Vánoc. Ještě jednou se setkáváme s miminkem-Ježíškem. Jeho maminka Maria se svým manželem Josefem přináší do chrámu v Jeruzalémě 40 dnů po narození děťátko, aby za něj poděkovali a zasvětili ho Bohu tak, jak to bylo podle jejich víry předepsáno. Tam se setkávají se dvěma starými zbožnými lidmi – ti oba žijí v chrámu už dlouhé roky, slouží Bohu a očekávají příchod slíbeného Vykupitele. A oba v Ježíškovi poznají, že to On je ten Slíbený. První z nich je prorok Simeon, který prohlásí, že Ježíš je Světlem pro všechny národy. Druhou je prorokyně Anna – staříčká vdova, která po setkání s Ježíškem jde a začne hlásat všem zbožným lidem, že Vykupitel už přišel. A oba za tento Boží dar všem lidem – narození Ježíše – nepřestávají Boha chválit.

Pro Simeonovo přirovnání Ježíše ke světlu se začaly při slavení tohoto svátku žehnat svíčky, aby si každý mohl znamení toho Božího světla vzít domů. A protože dřív lidé neměli tak pevné domy vybavené bleskosvody, jako máme my dnes, při světle těchto požehnaných svící se za bouřky modlili, aby je Bůh ochránil a bouřka jim neublížila. Podle bouřkových hromů se těm svíčkám začalo říkat hromničky a svátku, kdy se žehnají, Hromnice.

A protože v chrámu byl v tento den Ježíš zasvěcený Bohu a i Simeon a Anna žili v chrámu zasvěceným životem a den po dni Bohu sloužili, byl tento svátek vyhlášený také **Světovým dnem zasvěcených osob** – tedy především řeholním neboli řádovým bratrům a sestrám, kteří žijí a slouží Bohu v kláštrech. (A víte, kdo je „otcem a učitelem zasvěceného života“? Svatý Pavel, o které jsme si vyprávěli minule.)

Svatý Jan Bosco – přítel a vychovatel dětí (a těch nezbedných obzvlášť)

Svatý Jan Bosco (čti Bosko) byl italský kněz. Je patronem mládeže a těch, kdo se o mladé lidi starají, a jeho památku si připomínáme vždy 31. ledna. Narodil se v chudé rodině v roce 1815. Už jako dítě měl vnuknutí, že se má snažit přivést k Bohu ostatní chlapce a pomáhat jim, aby žili správně. Naučil se tedy různé zajímavé věci, třeba chodit po provaze jako akrobat v cirkuse, aby tak kluky přilákal a pobavil. Když přišli, vyprávěl jim, co slyšel v kostele v kázání. Když byl starší, dobře se učil a nakonec se stal knězem. Služba ho zavedla do města Turína, kde bylo mnoho chudých chlapců, kteří se všelijak potloukali po ulicích, nic neuměli, nikdo se o ně nestaral, často neměli žádný domov a končili ve vězení, protože kradli. Jan Bosco se k nim ale choval hezky, a tak se kolem něj vytvářela větší a větší skupina kluků, kteří ho měli rádi, ale neuměli se o sebe postarat.

Aby jim pomohl, založil pro ně Oratoř, kde mohli najít ubytování, jídlo a hlavně bezpečné místo k životu a učení. Také založil učňovské školy, kde se kluci učili různým řemeslům, aby se dokázali svojí prací uživit. Svatý Jan Bosco věřil, že v každém – i v tom největším lumpovi – je něco dobrého, jen je to třeba najít. Snažil se být dětem přítelem, rád se s nimi bavil, hrál s nimi hry a vychovával je a vedl k Bohu s tou největší laskavostí. Jeho dílo se rozrůstalo, spolupracovníků přibývalo, až nakonec dostalo podobu řeholního řádu. Podle svatého Františka Saleského, kterého měl Jan Bosco za vzor, dostal řád jméno Salesiáni a Boscovi pokračovatelé se pod jeho záštitou starají o mládež dodnes.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Příběh nám ukazuje Simeona a Annu – dva lidi, kteří celý život trpělivě čekali na setkání s Pánem Ježíšem. Když se konečně dočkali, naplnila je ohromná radost a chválili Boha. My čekat nemusíme – v modlitbě nebo při mši svaté se s Pánem Ježíšem můžeme setkat kdykoliv. Zkuste se zamyslet, jestli umíte mít z takových setkání radost. Vy starší mi můžete napsat, jestli chodíte do kostela rádi nebo je to pro vás spíš povinnost, do které se vám vždycky nechce, a proč?

Pokuste se nakreslit hořící svíčku – symbol Světla všech národů – Pána Ježíše.

Povídali jsme si také o řeholnicích, někdy se jim říká mniši. Umíte si nějakého představit? Jaké může mít například zvláštní oblečení? Zkuste vytvořit obrázek řádového bratra nebo sestry.

Svoje obrázky a úvahy přidejte v kostele na nástěnku nebo mi je pošlete e-mailem (petru.majka@seznam.cz).

